

روت و بوغز خرمین سر

۳

۱ آتا روز نَعومی (روت شی مار) وره باته: «دِتر، اِسا وقتیشکه تره شی هَدِم، تا ته زندگی سروسامون بیره. مین ته وسّه ونه کاری هکنیم. ۲ بوغز که آمه گت فامیل هسه تو ونه کنیزای هیمراه کار هکردی امروز غروب خرمین سر مشغول پاک هکردن شه جو هسه، ۳ پس شه تن بشور، شه خیدره عطر بزَن، قِشنگِ پیرَن دپوش، و خرمین سر بور و تا وه شام نخرده شه خیدره وره نشون نده. ۴ وقتی که وه بخته، ونه خسه سر نشون هکن. بور، ونه لینگ چارشو ره کنار بور و ونه لینگ بن بَخس، و وه تره گینه چیکار هکنی.» ۵ روت باته: «چشم، هر چی باتی انجام دمه.»

۶ روت خرمین سر بورده و هرچی که شی مار وره راهنمایی هکرده انجام هدا. ۷ بوغز بعد از اینکه شام بخورده سر حال بییه و بورده کِمیل سر شه محصول کنار بَخسه. ات کمه بعد روت پواش ونه لینگ سر چارشو ره کنار بزو و همونجه بخته. ۸ نصف شو بوغز خوی جا بپرسه و بدیه که آتا زنا ونه لینگ بن بخت هسه. ۹ بوغز باته: «تو کی هستی؟» روت باته: «ته کنیز روت هسیمه. خواهش کیمه میره شه پروبال بیر، چون تو آمه گت و سرپرست هستی.»

۱۰ بوغز باته: «دِتر، خیداوند تره برکت هده، این مُحبتی که الان هکردی از اون همه مُحبتِ قبلی خله گتره، چونکه جونای دِنبال چه نِدار چه دارا نشی. ۱۱ دِتر جان، اِسا اصلاً نترس، هر چی باتی انجام دمه، چونکه همه مردم شهر تره اشناسینه، که تو چنه خار زنا هستی. ۱۲ درسته که مین ته مردی گت فامیل هسیمه، اما آتا فامیل دیگه دره که از مین به ته خدا بیامیزی مردی نزدیکتره. ۱۳ امشو اینجه بَمون، فِردا اگه وه ته سرپرستی ره قبول هکرده که چه بهتر، اما اگه قبول نکرده به خیداوندی خدا قسیم که مین قبول کیمه و ته حق آدا کیمه، تا فِردا صوایی همینجه بَخس.» ۱۴ روت تا صبح ونه لینگ بن بخته، اما کله سحر قبل از اینکه هیچکس بفهمه که آتا زنا خرمین سر بيمو، خوی جا راست بییه.

۱۵ بوغز روت ره باته: «شه چارقدره بیار، پهن هکن تا ته وسّه جو پر هکنیم.» بعد شیش تا پیمونه جو ونه چارقدره دله ذکرده، و روت دوش سر بسته، روت جو ره بیته و بورده. بوغز هم شهر طرف راه دکته. ۱۶ وقتی که روت شی مار پلی برسسه، شی مار باته: «دِتر جان، هر چی بییه مه وسّه تعریف هکن.» روت هم هر چی که اتفاق دکته شی مار وسّه تعریف هکرده، ۱۷ و باته: «اون آقا شیش تا پیمونه جو هدا و باته شی مارسه بور تا ته پلی دست خالی برنگردم.» ۱۸ نَعومی جواب هدا: «دِتر جان، اِسا صبر هکن تا بوینیم چی بونه، چونکه بوغز تا این کار امروز تموم نکینه راحت نانه.»